

Ашке бар тавҳид

[Тоҷики – Tajiki – طاجيکيۃ]

Абузари Хатлони

2010 – 1431

islamhouse.com

دمعة على التوحيد

« باللغة الطاجيكية »

عمر ختلاني

2010 - 1431

islamhouse.com

Ашке бар тавҳид

Ягон шаку шубҳае нест ки Худованд донову ҳаким аст, ва бандаҳояшро бе ҳикмат халқ накардааст, чуноне ки у мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١١٥﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا

تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ الْمُؤْمِنُونَ: ١١٥

«Оё фикр мекунед, ки шуморо беҳуда офаридаем ва Шумо ба назди Мо бозгардонида намешавед?».

Пас маълум мешавад, ки Худованд моро ба хотири чизи муҳиме халқ кардааст, чуноне ки дар китоби азизаш мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٥٦﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

الذاريات: ٥٦

«Чинну инсро наофаридам магар барои (ибодат) парастии кардан».

Саҳобии ҷалил ибни Аббос мегуяд: *(Магар бароӣ парастии кардан)* яъне: (магар ин ки Худовандро ба ягонаги шинохтан).

Тамоми Паёмбарон мардумро фақат басуи як чиз даъват мекарданд, ва онҳам он буд, ки мегуфтанд: эй мардум! Фақат Худовандро

ибодат кунед барои шумо ба чуз як Худо дигар
Худое нест.

Бародарону хоҳарони азиз!

Оё медонед маъной ибодат чист ?

Маъной ибодат: Яъне мухаббату итоъату назру
қурбони, ҳама бояд барой Худо бошад.

Ва бо дигар маъно: Ягона дониستاني Худованд
бо дил, ва ягона дониستاني Худованд дар амал.

Маъной ягона дониستاني Худованд бо дил:
Яъне дар дустдориву мухабати Худованд ягон
касро ба У баробар накардан, ва дар тарси аз
Худо, ягон касро ба У баробар накардан, ва дар
зориву илтиҷо ба суӣ Худо, ягон касро ба У
баробар накардан, ва ба ғайр аз Худованд ба
ягон кас тавакал накардан, ва ғайраҳо.

Маъной ягона дониستاني Худованд дар амал:
Яъне дуъо накардан магар ба суӣ Худо, кумак
талаб накардан, магар аз Худо, ва қурбониву
назр накардан магар ба номи Худо, ва қасам
нахурдан магар ба номи Худо, ва ғайраҳо.

Худованд барои ҷоиз набудани дуъо ба ғайр аз
У мефармояд:

﴿ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (١٨)

الجن: ١٨

«*Ва масҷидҳо аз они Худоист. Ва ба чуз Худои якто касе дигарро ба худой махонед*».

Ва дар бораи кумак талаб кардан мегуяд:

﴿ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ ﴿ يَاكَ نَبُّدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْثُ ﴾ الفاتحة: ٥

«*Танҳо Туро мепарастем ва танҳо аз Ту кумак металабем*».

Дар бораи ёри талаб кардан мегуяд:

﴿ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ ﴿ إِذْ تَسْتَغِيْثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴾ (١) ﴿ الأنفال: ٩

«*Ва он гоҳ ки аз Парвардигоратон ёри хостед ва Худо қабул кард, ки ман бо ҳазор фаришта, ки аз паи якдигар меоянд, ёриятон мекунам*».

Ва дар бораи тарсидан ба ғайр аз Худо мегуяд:

﴿ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ ﴿ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ. فَلَا تَخَافُوهُمْ

وَخَافُوْنَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (١٧٥) ﴿ آل عمران: ١٧٥

«*Он шайтон аст, ки дар дили дӯстони худ бим меафканад, аз онҳо матарсед, ва аз ман битарсед, агар муъмин ҳастед*».

Ва дар бораи тавакал бар Худованд мегуяд:

﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (٢٣)

المائدة: ٢

«Ва бар Худо таваккал кунед, агар мӯъмин ҳастед!».

Ва дар бораи муҳабати ғайри Худованд мегуяд:

﴿ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ البقرة: ١٦٥

«Баъзе аз мардум барои Худо шариконе ихтиёр мекунад ва онҳоро чунон дӯст медоранд, ки гӯё Худоянд. Вале ононе, ки имон овардаанд, Худоро беиштар дӯст медоранд. Ва он гоҳ, ки ин ситампешагон азобро бубинанд, дарёбанд, ки ҳамаи қудрат аз они Худост. Албатта Худо ба сахтӣ уқубат мекунад!»

Ва дар бораи қурбони мегуяд:

﴿ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ الأنعام: ١٦٢

«Бигӯ: «Намози ману қурбонии ман ва зиндагии ману марғи ман барои Худо — он Парвардигори ҷаҳониён аст».

Ва дар бора назр мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٦٦﴾ فَكُلِّي وَأَشْرِبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينَنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٦٧﴾ ﴿٦٦﴾ مريم: ٢٦

«Пас, эй зан, бихӯру биёшом ва шодмон бош ва агар аз одамиён касеро дидӣ, бигӯӣ: «Барои Худои раҳмон рӯза назр кардаам ва имрӯз бо ҳеч башаре сухан намегӯям».

Бародарону Хохарони азиз!

Вақто ки мо ғайри Худовандро, мисли авлиёҳову пайғамбарону аҳли байти Паёмбар "салаллоҳу алайҳи ва саллам"-ро дуо мекунему аз онҳо талаби баровардани ҳоҷатҳоямонро мекунем, гуё ки бо суханҳои Худованд зид ё муҳолиф баромадаем, чаро не, худӣ шумо бубинед ки Худованд дар Қурон чи мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٦٨﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٩﴾ ﴿٦٨﴾ غافر: ٦٠

«Парвардигоратон гуфт: «Дуову илтиҷо кунед Маро, то шуморо иҷобат кунам. Онҳое, ки аз парастиишу дуои Ман саркашӣ мекунад, ба зуди дар айни хори ба ҷаҳаннам дароянд!».

Худованд дар ин оят моро амр мекунад, ки фақат уро дуо кунем, ва фақат аз у талаб кунем, ва ҳар ки аз дуоӣ Худованд саркаши мекунаду, ғайри Худовандро дуо мекунад, уро ваъдаи оташи дузах додааст.

Ва ин чунин бубинед, ки Худованд дар ҳақи касе, ки ғайр аз уро дуо мекунад чи мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١٤﴾ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِيَبْلُغُهُ وَمَا دَعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ الرَّعْد: ١٤

«Хосаи Ёст дуову илтиҷои ростин. Онҳо, ки ғайри Ёро дуо мекунад, ҳеч посухашон намегӯянд. Монанди касе, ки ду даст ба сӯи об барад то об ба даҳон расонад ва натавонад, ки об ба даҳон расонад. Ва дуъои кофирон ҷуз ба гумроҳӣ нест».

Бубинед, Худованд барои онҳоеро ғайри уро дуо мекунад, чи гуфтааст, шумо дар ин сухани Худо хуб таваҷҷуҳ кунед, мегуяд: *(Онҳое ки ғайри уро дуо мекунад)*, ин оят маъноӣ ҷомро дорад, яъне онҳое ки ғайр аз Худо дигар касро дуо мекунад чи паёмбарон бошанд ё чи аҳли байту ё ин ки ягон шаҳид ё авлиё.

Худованд дар инҷо дуо кардани тамоми мавҷудотро ба ғайр аз худаш манъ кардааст.

Ба ин сухани Худо низ таваҷҷуҳ кунед мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ ﴾ الرعد: ١٤

«Ва дуъои кофирон чуз ба гумроҳӣ нест»

Бародарону хоҳарони азиз! Бубинед ки дар инҷо Худованд онҳоеро ки ғайри уро дуо мекунад кофир гуфтааст.

Ва ин чунин Худованд мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ

كشَفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ ﴾ الإسراء: ٥٦

«Бигӯ: Онҳоеро, ки чуз Ӯ худо мепиндоред, бихонед. Наметавонанд балоро аз шумо дур созанд ё онро насиби дигарон кунанд».

Ба ин суханҳои Худованд хуб таваҷҷуҳ кунед, тамоми алоқаҳои бандаҳояшро ба сӯи худаш гардонандааст, ва бандаҳояшро манъ кардааст ки ба ғайр аз у ба дигар махлуқот алоқаи таъабуди кунанд, ва мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٢٢﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٣﴾ سبأ: ٢٢

«Бигӯ: Бихонед касонеро, ки ҷуз Худои якто худо мепиндоред. Молики заррае дар осмонҳову замин нестанд ва дар офариниши он ду ширкате надоштаанд ва Худоро аз миёни онҳо ёригаре набудааст».

Яъне: Ягон касе аз бандаҳояш, касе ки набошад наметавонад молики заррае аз зарраҳои халқи Худованд шавад.

Бародарону хоҳарони азиз!

Оё медонед зарра чист?

Зарра: мурчай зардаки хурде ҳаст, ки ҳатто дар чашм қариб ки намоён намешавад, ва ин чунин Худованд дар ин оят баён мекунад, ки у яқаву ягона аст ва касеро аз махлуқоташ барои худ

на ёрдамчи, ва на шарике, қарор надодааст, ва дар ҳама корҳояш якаву ягона аст, ва ҳато мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ

مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿ البقرة: ٤٨

«Ва битарсед аз рӯзе, ки ҳеҷ кас дигареро ба кор наёяд ва ҳеҷ шафоъате аз касе назируфта нагардад ва аз касе ивазе наситонанд ва касеро ёрӣ накунанд».

Бубинед шафоъаткунандагон, ҳатто мисли паёмбарону шаҳидону солиҳон низ, бе иҷозати Худованд наметавонанд, барои касе шафоъат кунанд.

Ин чунин авлёҳову солиҳону шаҳидон бе хости Худованд наметавонанд, ки зарареро аз худ дур кунанд ё фоидаеро ба худ расонанд.

Пас оё маъқул аст, шахсе ки очиз аст, барои худ фоидае расонад, ё зарареро аз худ дур кунад, ва ё ба касе дигаре фоида расонда тавонад ё зарареро аз касе рад карда тавонад?

Худованд ба паёмбараш ҳазрати Муҳаммад "салаллоҳу алайҳи ва саллам" ки беҳтарини махлуқоти руй замин аст, чунин мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ ﴿١١﴾ الجن:

۲۱

«Бигӯ: Ман наметавонам ба шумо зиёне бирасонам ё шуморо ба салоҳ оварам».

Пас агар Паёмбар "салаллоҳу алайҳи ва саллам" ки беҳтарин халқи Худо ва беҳтарини паёмбарон аст, чунин қудратро надошта бошад, маълум мешавад ва шаку шубҳае нест ки дигар ягон кас чунин қудратро надорад.

Ман боварии комил дорам иншоолоҳ, ки касе нест аз мусалмонон ки ин ҳақиқатро надонад.

Бародарону Хохарони азиз!

Биёед як назаре ба ибодати паёмбарону авлиёҳо андозем, ва бубинем ки онҳо парвардигорашонро чигуна ибодат мекарданд.

Ва он ибодате, ки мо мусалмонон имрузҳо карда истодаем, бубинем, ки оё мувофиқи гуфтаи паёмбарону солиҳон ҳаст ё не, агар мувофиқи гуфтай онҳо набошад, пас чаро кушиш накунем, ки ибодатҳоямонро мувофиқи гуфтаи онҳо анҷом диҳем.

Оё чигунае ки мардуми мусалмон имрузҳо ба хотири фарзанд ёфтан, ё шифо ёфтан, ё ба

хотири баровардани дигар ҳоҷатҳояшон, ба назди қабрҳои шаҳидону имомон мераванд, оё паёмбарон ё авлиёҳову солиҳон низ ин корро мекарданд? Ё ба чунин кор амр мекарданд? Оё паёмбарон ба назди гурӯҳи дигар паёмбарони пеш аз худашон, рафта аз онҳо талаби баровардани ҳоҷатҳояшонро мекарданд?.

Ҳазрати Нух "Алайҳи салом" мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٤٧﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

عِلْمٌ وَإِلَّا تَعْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ هود: ٤٧

«Гуфт: Эй Парвардигори ман, паноҳ мебарам ба Ту, агар аз сари ноогоҳӣ чизе бихоҳам ва агар маро набахшӣ ва ба ман раҳмат наёварӣ, аз зиёнкардагон хоҳам буд».

Ҳазрати Иброҳим "Алайҳи салом" мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٧٩﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ الأنعام: ٧٩

«Ман аз рӯи ихлос рӯй ба сӯи касе овардам, ки осмонҳову заминро офарида аст ва ман аз мушрикони нестам».

Ҳазрати Яъқуб "Алайҳи салом" мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُوا

مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يوسف: ٨٦

«Гуфт: Чуз ин нест, ки шарҳи андӯҳи худ танҳо бо Худо мегӯям. Зеро он чӣ ман аз Худо медонам, шумо намедонед».

Ҳазрати Мусо "Алайҳи салом" мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ الشعراء: ٦٢

«Гуфт: Ҳаргиз, Парвардигори ман бо ман аст, ва манро роҳ хоҳад нишон дод».

Ҳазрати Закарё "Алайҳи салом" мегуяд :

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ إِذْ نَادَى رَبَّهُ، نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ مريم: ٣

«Он гоҳ ки Парвардигораширо пинҳонӣ садо кард».

Ҳазрати Аюб "Алайҳи салом" мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ، أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ

أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾ الأنبياء: ٨٣

«Ва Айюбро ёд кун, он гоҳ, ки Парвардигораширо нидо дод: «Ба ман беморӣ ва ранҷ расидааст ва Ту меҳрубонтарини меҳрубононӣ».

Бубинед бародарону хоҳарони азиз!

Тамоми паёмбарон чунин ақида доштанд, ва Худовандро бо ҳамин тариқа ибодат мекарданд, ва мардумро низ ба ин даъват мекарданд, аз ҳазрати Одам "Алайҳи салом" то ҳазрати Муҳаммад "салаллоҳу алайҳи ва саллам" тамоми паёмбарон даъваташон ин буд ки мардумро аз ширку куфру гумроҳи ба суй нуру ҳидояту ибодати Худои якка ва ягона ҳидоят намоянд.

Худованди бузург имону ростии паёмбараш Муҳаммад "салаллоҳу алайҳи ва саллам" ва саҳобагонашро ба мо чунин васф мекунад

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ ﴿ آل

عمران: ١٧٣

«Касоне, ки мардум барояшон гуфтанд, ки мардум барои ҷанг бо шумо гирд омадаанд, аз онҳо битарсед ва ин сухан бар имонашон бияфзуд ва гуфтанд: «Худо моро басанда аст ва чӣ некӯ ёварест»

Акнун бародарону хоҳарони азиз!

Дидед ки паёмбарону солиҳон, дар ҳама ҳолатҳо, чи дар осони, ва чи дар сахти, дуъояшон фақат ба суй Худо буд.

Пас шумо чи мегуед? Оё мегуед: Ё Аллоҳ! Ё Парвардигоро! ё инки мегуед: Ё Али! ва ё Ҳусейн! ва ё Маҳди! Ва ё Авлиё!?

Яке аз олимони Шиъа мегуяд: Имом Маҳди агарчи аз назари мардум махфи бошад, ва касе уро ҳам набинад, ва касе ҳам ба назди у наравад, ва ҷой уро надонад, ин далолат бар он намекунад, ки агар ҳоҷатманде, ё ноъилоҷе аз у талаби баровардани ҳоҷаташро кунад, у дасташро нагирад, балки ин яке аз хусусиёти имом аст, ки агар бечорае, ё дармондае, аз у талаби кумаку ёри кунад, имом ҳоҷати уро бароварда месозад.

Яке аз маносиби имом онаст, ки агар шахсе сахтию душвориҳое ба болояш ояд ки тоқати чунин сахтиву душвориҳоро накунад, ва ҳамаї дарҳо ба рӯяш баста шуда бошад, дар ҳамин ҳолат агар аз имом кумаку ёри талаб кунад, имом ҷавоби уро хоҳад гардонд, ва уро аз чунин душвориҳо барун хоҳад кард. (ин

суханҳо дар китоби (Имом Маҳди ва пайдойши у) саҳифай 327 мебошанд.)

Бародарону хоҳари азиз!

Оё мо дар намозҳоямон намегуем:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحة: ٥

«Танҳо Туро мепарастем ва танҳо аз Ту кумак металабем».

Оё маъноӣ ин оятро дарк кардаед? Оё медонед ки ин оят чи мегуяд?

Ҳар як мусалмоне ки намоз мехонад, ҳатман ин оятро мехонад, мо дар ин оят ба Худованд аҳд мекунем ки Парвардигоро мо фақат туро ибодат мекунем, ва фақат аз ту талаби кумак мекунем .

Пас ҳар як мусалмон ҳудаширо бипурсад, вақто ки дар назди қабри касе ки набошад истода, аз мурдае, талаби шифо кунад, ё талаби фарзанд ё ризқу рузи кунад, пас кучо мешавад он аҳди бастагии у бо Худованд?

Чаро дар намоз мегуем: Парвардигоро мо фақат туро ибодат мекунем, ва фақат аз ту талаби кумак мекунем?

Ва дар беруни намоз муҳолифи аҳди кардагоямон бо Худованд, амал мекунем.

Оё шумо медонед фарқ байни он шахсе ки мегуяд: Парвардигоро мо фақат туро ибодат мекунем, ва фақат аз ту талаби кумак мекунем, Ва шахсе ки мегуяд:

نادي عليا مظهر العجائب

تجده عوننا لك في النوائب

«Нидо кун Алии муъҷиза нишон диҳандаро: меёби уро кумак кунанда дар мушкилиҳоят»

Оё фарқи байни ин ду шахсро медонед чист?
Оё медонед фарқ байни он шахсе ки мегуяд: Худоё дастамро бигир кумакам кун, ва шахсе ки мегуяд: Ё Али! Ё Маҳди! ва Ё пирам! дастамро бигир кумакам кун, оё медонед ин ду шахс аз ҳамдигар чи фарқ доранд?

Бовар кунед, мушрикони Макка ҳангоме ки дар ягон душвориву саҳти гирифтормешуданд руй ба Худои яка ва ягона меоварданд, ва Худоё мегуфтанд, аммо вақто ки бало аз сарашон дур мешуд, боз ба парастидани бутҳояшон шуруъ мекарданд.

Худованд дар ҳақи онҳо мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ قُلْ مَنْ يُجِيبُكُمْ مِنْ ظُلْمَتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ

تَضْرَعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾ ﴿ الأنعام: ٦٣

«Бигӯ: Чӣ касе шуморо аз ваҳшатҳои хушкӣву оби наҷот медиҳад? Ӯро ба зорӣ ва дар ниҳон мехонед, ки агар аз ин мусибат моро бираҳонад, мо низ аз шукргузорон хоҳем буд».

Бародарону хоҳарони азиз!

Оё шумо аз мурдаҳо талаби кумак мекунад?

Барой чи аз он зоте ки ҳаргиз намемирад ва доимо зиндаву ҷовидон аст, аз У талаби кумак намекунад? Оё ин сухани Худоро фаромуш кардед:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ

وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿ الفرقان: ٥٨

«Ва бар Он зиндае, ки намемирад, таваккал кун ва ба ситоиши Ӯ тасбеҳ гӯй, ва Ӯ худ барои огоҳӣ аз гуноҳони бандагонаш кофист».

Шояд ба шумо гуяд ки онҳо, яъне авлӯҳову солиҳон ё имомон дар қабрҳояшон зинда ҳастанд, ман низ мегуям бале, локин ҳаёти онҳо, ҳаёти махсусе мебошад, онро ҳаёти барзахи мегуянд, ва онҳо ба ҳоли худ

саргардонанд, ва дар он неъматҳое ки Худованд насибашон кардааст, машғули он неъматҳо мебошанд.

Бародарону хоҳарони азиз!

Хошиш мекунам ба ин суханони ман хуб диққат диҳед, агар дар замони ҳазрати Али ё кадом пири комиле ё ягон авлиёе ки набошад, (яъне вақто ки у зинда бошад) ё аз Макка ё аз Мадина ё ин ки аз қучое дунё ки набошад, агар шахсе бихоҳад ки бо ҳазрати Али ё кадом пири комиле ё авлиёе ки набошад гуфтугу кунад, ба фикри шумо оё ин шахс ба назди ҳазрати Али ё ҳамон пири комил ё авлиё рафта, ва дар наздаш истода бо у сухан мегуяд, ё инки метавонад аз хонааш сарфи назар аз ин ки хонаи у дар қучои дунё бошад, Ё Али! ё инки Ё пирам ва Ё авлиё! Гуфта бо у сухбат мекунад?

Яъне агар аз Тоҷикистон бо забони тоҷики гуяд: Ё Али! Ва Ё пирам! Ва Ё авлиё! дастамро бигир, оё ҳазрати Али ё ҳамон пири комилу авлиё агар зинда бошад аз Мадинаи Мунаввара ин дуоро мешунавад? Оё ин қор имконпазир аст? Оё ин қор маъқул аст?

Ва ин чунин дар ҳамин вақт аз Ҳиндустон дигар кас бо забони ҳиндуги ва аз Амрико бо забони амрикоӣ ва аз Туркия бо забони турки ва аз дигар минтақаҳои ҷаҳон бо забонҳои мухталиф ва дар як вақт ҳамма Ё Али! ва Ё пирам ва Ё авлиё! гуфта кумаку ёри талаб кунанд, оё барои шумо ин кор маъқул аст ки ҳазрати Али ё ҳамон пири комилу авлиё ҷавоби ҳамаи онҳоро бидиҳад ва ҳоҷатҳояшонро бароварда созад?

Аммо ман фикр мекунам ки ин корро ба ҷуз Худованд каси дигаре қудрат надорад ки анҷом бидиҳад ва ин коре аст махсуси Худованд, ва ба ҷуз Худованд дигар ҳеҷ кас наметавонад талботи бандаҳояшро бо забонҳои мухталифашон ва дар як вақти муаян шунида ба онҳо ҷавоб гуяд.

Шумо бубинед ҳазрати Исо "Алайҳи салом" ки паёмбар буд чи мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١١٧﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ المائدة: ١١٧

«Ман ба онон чуз он чӣ Ту фармонам дода будӣ, нагуфтам. Гуфтам, ки Оллоҳ — Парвардигори маро ва Парвардигори худро бипарастед. Ва ман то дар миёнашон будам, ниғаҳбони ақидашон будам ва чун маро миронидӣ, Ту худ ниғаҳбони ақидашон гаштӣ. Ва Ту бар ҳар чизе огоҳӣ».

Бале савганд ба Худо ки ин аст ҳақиқат то вақте ки зинда буданд медиданд ва мешуниданд, аммо вақто ки аз дунё гузаштанд ба ҳоли худ саргардонанд, ва аз ончи дар дунё мегузарад хабаре надоранд.

Акнун биёед бубинем ки Худованд дар ҳақи касоне ки ба у шарик меоранд чи мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۱۶﴾ النساء: ۱۱۶

«Худо касеро, ки барои ӯ шарике қарор диҳад, намебахшад ва чуз он ҳар гуноҳеро барои ҳар кӣ хоҳад, мебахшад. Ва ҳар кас, ки барои Худо шарике қарор диҳад, сахт ба гумроҳӣ афтодаст».

Ва дар дигар оят мегуяд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ

وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ المائدة: ٧٢

«Зеро ҳар кас, ки барои Худованд шарике қарор диҳад, Худо бихиштро бар ӯ ҳаром гардонад ва ҷойгоҳи ӯ оташ аст ва ситамкоронро ёваре нест».

Худованд дар Қурон доимо мегуяд: манро дуо кунед, парвардигоратонро дуо кунед, аз парвардигоратон талаби кумак кунед, аз парвардигоратон битарсед, ба пардигоратон тавакал кунед.

Бародарону хоҳарони азиз!

Қуронро бихонед сураи Нурро бихонед, сураи Худ ва Фурқонро бихонед, ва бубинед ки оё дар ягон ҷои Қурон мебинед ки Худованд амр карда бошад ки ғайри уро дуо кунем ва ё аз ғайри у кумак талаб кунем, на, ҳаргиз чунин амре вуҷуд надорад балки мо бандаҳояшро доимо амр кардааст ки фақат уро дуо кунем ва фақат аз у ёриву кумак биталабем.

Бародарону хоҳарони азиз!

Оё Ё Али! ва ё инки Ё Маҳди! гуфтан, ва ё инки Ё пирам, ва Ё авлиё! гуфтан, дуо ё нидои ғайри Худо нест?

Худи шумо бигуед, чи фарқ аст миёни касе ки Ё Али! ва Ё Маҳди! ва Ё пирам! мегуяд, ва касе ки Ё Лот! ва Ё Уззо! мегуяд, имруз мусулмонон Ё Али! ва Ё Маҳди! ва Ё пирам! мегуянд, ва дируз мушрикони Макка Ё Лот! ва Ё Уззо! мегуфтанд, шояд шумо гуед ки мушрикон онҳоро, яъне Лоту Уззоро ҳамчун Худо ибодат мекарданд, аммо мо Ҳазрати Али ё пирхову авлиёҳоро Худо намегуем, на, дустони азиз ин хел нест, балки мушрикони Макка Ё Лот! ва Ё Уззо! мегуфтанд, чунин эътиқод доштанд ки Лоту Уззо аз авлиёҳое буданд ки бо сабаби онҳо худашонро бо Худованд наздик месохтанд, чуноне ки Худованд мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ ﴿٢﴾

الزمر: ٣

«Огоҳ бош, ки дини холис аз они Худост ва онон, ки гайри ӯ дигареро ба худои гирифтанд, гуфтанд: «Инонро аз он рӯ мепарастем, то василаи наздикии мо ба Худои якто шаванд. Ва Худо дар он чӣ ихтилоф мекунад, миёнашон ҳукм хоҳад кард. Худо онро, ки дурӯзгӯву носипос бошад, ҳидоят намекунад»

Ва ин чунин мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿١﴾ الزخرف: ٩

«Агар аз онҳо бипурсӣ: Чӣ касе осмонҳову заминро офаридааст? Мегӯянд: Осмону заминро он золиби доно(яъне Худой ягона) офаридааст»

Пас маълум мешавад ки мушрикони Макка низ Худой яккаву ягонро мешинохтанд, ва сабаби ибодаташон Лоту Уззоро ба хотири он будааст ки худашонро ба Худованд наздик созанд, аммо шумо имрузҳо дида истодаед, мардуми мусалмон чигуна дар атрофи қабрҳои имомону солиҳон тавоф карда, аз соҳиби он қабр талаби баровардани ҳоҷатҳояшонро

мекунанд, ва дар назди қабр дуъову гиряву зори мекунанд, ин намуд ширкиётҳо то ба дараҷае дар миёни мусалмонон интишор шудааст ки аз чашми инсон ашк ҷори мешавад, на ашки об, балки ашки хун.

Худованд ҳамаро ба роҳи рост ҳидоят кунад